

Mokra Prawa, 14.10.2021 r.

0312123

Data wpływu: 2021-10-14

Nr PP: 13581/2021

Przyjął: Katarzyna Pawlik-Bychawska
Wydział Organizacyjny
Załączników: 0

Pan
KRZYSZTOF JAŹDŹYK
Prezydent Miasta Skierniewice
ul. Rynek 1
96-100 Skierniewice

L.dz. 4501...../158/2021/DTI/PR

W odpowiedzi na pismo z dnia 06.10.2021 r., znak:OR.0003.16.2021 w sprawie przejęcia i budowy sieci wodociągowej oraz sieci kanalizacji sanitarnej w ul. Kameralnej przedstawiamy poniżej stosowne wyjaśnienia w tej sprawie.

Zgodnie z ustawą z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym do zadań własnych gminy należy zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty, w tym m.in. w zakresie wodociągów, zaopatrzenia w wodę i kanalizacji (art. 7 ust. 1 pkt 3). Z kolei wg. art. 3 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków jest zadaniem własnym gminy (ust. 1). Gmina ustala kierunki rozwoju sieci w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy i miejscowym planie zagospodarowania (art. 3 ust. 3).

Artykuł 15 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym stanowi natomiast, że przedsiębiorstwo wodociągowo - kanalizacyjne jest obowiązane zapewnić budowę urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych, ustalonych przez gminę w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, w zakresie uzgodnionym w wieloletnim planie rozwoju i modernizacji, o którym mowa w art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. Przedsiębiorstwo wodociągowo - kanalizacyjne jest obowiązane przyłączyć do sieci nieruchomość osoby ubiegającej się o przyłączenie nieruchomości do sieci, jeżeli są spełnione warunki przyłączenia określone w regulaminie, o którym mowa w art. 19, oraz istnieją techniczne możliwości świadczenia usług (art. 15 ust. 4 ustawy zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków).

WSA w Łodzi w wyroku z 29.06.2012 r., (II SA/Łd 220/12, LEX nr 1267500) wyraził pogląd, że „zaopatrzenie w wodę, budowa i utrzymanie urządzeń wodociągowo - kanalizacyjnych jest zadaniem własnym gminy, która może w jego realizacji posłużyć się przedsiębiorstwem wodociągowo - kanalizacyjnym. Budowa tych urządzeń nie jest jednak obowiązkiem

o charakterze bezwzględnym, lecz ma charakter warunkowy. Jest jedynie środkiem do realizacji tych zadań. Z unormowań tych trudno jednakże wyprowadzić obowiązek gminy (czy też przedsiębiorstwa wodociągowo - kanalizacyjnego) do budowy tych urządzeń na każdej nieruchomości, na której planowane są inwestycje mieszkaniowe. Nie można również z nich wywieść, że właścicielom, czy też użytkownikom wieczystym nieruchomości przysługuje jakiegokolwiek roszczenie, którego istotą jest prawo żądania wykonania sieci wodociągowej i kanalizacyjnej, zapewniającej zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków z ich nieruchomości”

Przedmiotem żądania określonego w art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków są wyłącznie urządzenia wodociągowe i kanalizacyjne zdefiniowane w art. 2 pkt 14 i 16 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Uprawnieniem nie są natomiast objęte przyłącza wodociągowe i przyłącza kanalizacyjne, które, zgodnie z art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, powinny zostać wybudowane i sfinansowane przez osobę ubiegającą się o przyłączenie nieruchomości do sieci (wyrok SN z dnia 13 maja 2004 r., III SK 39/04, OSNP 2005, nr 6, poz. 89 oraz wyrok SN z dnia 2 lipca 2004 r., II CK 420/03, M. Prawn. 2005, nr 14, poz. 709).

Odmowa realizacji żądania odpłatnego przejęcia urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych wybudowanych z własnych środków może być jedynie uzasadniona, gdy urządzenia nie odpowiadają warunkom technicznym (wyrok SN z dnia 2 marca 2006 r., I CSK 83/05, LEX nr 369165 oraz wyrok SN z dnia 26 lutego 2003 r., II CK 40/02, LEX nr 79748). Zgodnie bowiem z art. 31 ust. 2 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków przekazywane urządzenia powinny odpowiadać warunkom technicznym określonym w odrębnych przepisach. Nie mogą być to dowolnie ustalone warunki techniczne, ale muszą wynikać z odpowiednich przepisów. Komentowana ustawa nie reguluje technicznych aspektów budowy i utrzymywania urządzeń, zasadne jest zatem odesłanie do warunków technicznych zawartych w odrębnych przepisach.

Jak stwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 31 stycznia 2007 r., II CNP 81/06 (OSNC 2007, nr 12, poz. 188), zasadnicze znaczenie mają przepisy ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r. poz. 1409 z późn. zm.), gdyż w tym akcie prawnym znajdują się unormowania dotyczące działalności budowlanej, w szczególności art. 5, który wskazuje, że obiekt budowlany należy projektować i budować w sposób określony w przepisach, w tym techniczno-budowlanych, oraz zgodnie z zasadami wiedzy technicznej.

W ocenie Sądu Najwyższego, „[...] w razie istnienia przepisów, w tym przepisów tzw. techniczno-budowlanych, zawartych w akcie normatywnym – rozporządzeniu, najpierw mają być uwzględniane wynikające z nich nakazy i zakazy, a w uzupełnieniu lub braku przepisów szczegółowych należy stosować zasady wiedzy technicznej. Można dodać, że te nakazy i zakazy są niejednokrotnie formułowane w formie »przepisów« i w taki sposób nazywane, a zawarte w zbiorach określanych mianem wytycznych, instrukcji, wskazań itp. Zasady te nie są przepisami aktu normatywnego, lecz uzyskują walor prawny ze względu na wskazany art. 7 Pr. bud., nakazujący ich stosowanie. Podobnie postanowienia Polskich Norm, ze względu na dobrowolność stosowania, wiążą wewnątrz jednostki, która je przyjęła, a na zewnątrz w ramach stosunku obligacyjnego, nie można jednak odmówić im znaczenia ze względu na kumulację wiedzy i doświadczenia technicznego».

Spółka ZWiK „WOD-KAN” nie uchyła się od wykonania nałożonych na nią obowiązków wynikających z ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

Spółka ZWiK „WOD-KAN” jest gotowa do wykonania obowiązku nałożonego na nią, a zapisanego w dyspozycji art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, odpłatnego przejęcia sieci wodociągowo-kanalizacyjnej. Jednakże, aby Spółka ZWiK „WOD-KAN” mogła to uczynić, przekazywane urządzenia powinny odpowiadać warunkom technicznym określonym w odrębnych przepisach. Spółka ZWiK „WOD-KAN” nie może działać wbrew przepisom prawa i przejąć urządzeń, które nie spełniają norm techniczno-budowlanych oraz nie są wykonane zgodnie z zasadami wiedzy technicznej. Obowiązek takiego działania spółki ZWiK „WOD-KAN” wynika z art. 31 ust. 2 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Potwierdza to wyrok SN z 26.02.2003 r., II CK 40/02, LEX nr 79748.

Spółka ZWiK „WOD-KAN” wyraża wolę przejęcia sieci wodociągowo-kanalizacyjnej, ale tylko i wyłącznie wtedy, gdy przekazywane urządzenia będą odpowiadać warunkom technicznym określonym w odrębnych przepisach.

Zwracam uwagę, że ZWiK „WOD-KAN” dokonała wielokrotnych czyszczeń i przeglądów sieci wod - kan, znajdującej się w Państwa posiadaniu. Czyszczenia i przeglądy zostały wykonane nieodpłatnie pomimo, że wszystkie te czynności wykonywane są za wynagrodzeniem w wysokości określonej w cenniku usług ZWiK „WOD-KAN”.

Ponadto, informuję, że spółka ZWiK „WOD-KAN” załatwia sprawy bez zbędnej zwłoki. Niezwłocznie załatwiane są przez spółkę ZWiK „WOD-KAN” sprawy, które mogą być

rozpatrzone w oparciu o dowody przedstawione przez stronę lub w oparciu o fakty i dowody powszechnie znane albo znane z urzędu, bądź możliwe do ustalenia na podstawie danych, którymi rozporządza spółka. Przy czym, w doktrynie prawniczej przyjmuje się, że „bez zbędnej zwłoki” nie oznacza, że sprawa ma być załatwiona natychmiast, ale tak szybko, jak jest to możliwe (R. Hauser, Terminy załatwiania spraw w k.p.a. w doktrynie i orzecznictwie sądowym, RPEiS 1997, nr 1, s. 1). Pomimo, iż spółka ZWiK „WOD-KAN” natychmiast przystępuje do rozpatrzenia i analizy zgłaszanych jej spraw, to jednak zabiera to pewien czas. Nawet gdy strona wraz z żądaniem wszczęcia postępowania przedstawia określone dowody, to konieczna może być weryfikacja tych dowodów i ocena ich kompletności. Nie jest więc możliwe udzielenie odpowiedzi w trybie „expressowym”, zgodnie z wolą zainteresowanego, bowiem żaden przepis prawa nie nakłada na spółkę działania w takim trybie. Spółka ZWiK „WOD-KAN” udzielała odpowiedzi na wnoszone pytania i żądania, jej pracownicy kontaktowali się z zainteresowanymi i nie było żadnych uchybień, ani złej woli po stronie spółki.

Konkludując, spółka ZWiK „WOD-KAN”, zobowiązana jest do przestrzegania przepisów powszechnie obowiązującego prawa, nie może go „łamać”, ani „obchodzić”, nawet jeśli jest to w interesie grupy mieszkańców naszego miasta. Każdy, nawet spółka miejska musi stosować się do obowiązujących regulacji prawnych i nic nie zwalnia jej z obowiązku ich respektowania. W związku z tym spółka ZWiK „WOD-KAN”, nie może zająć innego stanowiska, aniżeli prezentowane w niniejszym piśmie.

:

DYREKTOR ds. ekonomicznych
Główny Księgowy-Pracownik
mgr Jolanta Gajda